

- β) Είναι στο πλαίσιο αυτό αναγκαίο να λαμβάνει κάθε φορά χώρα πλήρης έλεγχος των σχετικών συνθηκών κράτησης, με έρευνα αναφερόμενη τόσο στην επιφάνεια του προσωπικού χώρου ανά κρατούμενο όσο και στις λοιπές συνθήκες της κράτησης; Πρέπει κατά την αξιολόγηση των συνθηκών κράτησης που εξακριβώθηκαν με τον τρόπο αυτό να λαμβάνεται υπόψη η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως αυτή προκύπτει από την απόφαση *Muršić* κατά Κροατίας (απόφαση της 30ής Οκτωβρίου 2016, αριθ. 7334/13);
- 3) Σε περίπτωση που, σύμφωνα και με την απάντηση στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η υποχρέωση ελέγχου εκ μέρους των δικαστικών αρχών εκτελείται στο σύνολο των πιθανών κέντρων κράτησης:
- α) Μπορεί ο έλεγχος των συνθηκών κράτησης σε καθένα από τα πιθανά κέντρα κράτησης από τις δικαστικές αρχές εκτέλεσης να καταστεί περιττός εκ του λόγου ότι το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος έχει παράσχει γενική εγγύηση ότι δεν πρόκειται να διατρέξει ο κατηγορούμενος κανέναν κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης;
- β) Ή είναι δυνατόν, αντί να ελέγξουν τις συνθήκες κράτησης σε καθένα από τα πιθανά κέντρα κράτησης, οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης να επιτρέψουν την έκδοση υπό τον όρο ότι ο κατηγορούμενος δεν θα υποβληθεί σε καμία τέτοια μεταχείριση;
- 4) Σε περίπτωση που, σύμφωνα και με την απάντηση στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, η παροχή εγγυήσεων και η εξάρτηση από όρους δεν είναι ικανές να απαλλάξουν τις δικαστικές αρχές εκτέλεσης από την υποχρέωση ελέγχου των συνθηκών κράτησης σε καθένα από τα πιθανά κέντρα κράτησης στο κράτος μέλος έκδοσης:
- α) Πρέπει η υποχρέωση ελέγχου εκ μέρους των δικαστικών αρχών εκτέλεσης να εκτείνεται στις συνθήκες κράτησης σε όλα τα πιθανά κέντρα κράτησης, ακόμη και όταν γνωστοποιείται εκ μέρους των δικαστικών αρχών του κράτους μέλους έκδοσης ότι η διάρκεια της κράτησης του κατηγορουμένου εκεί δεν θα υπερβεί το χρονικό διάστημα των τριών εβδομάδων, υπό την επιφύλαξη ωστόσο ότι θα το επιτρέψουν οι συνθήκες;
- β) Ισχύει το ίδιο ακόμη και στην περίπτωση που οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης δεν μπορούν να εξακριβώσουν κατά πόσον τα στοιχεία αυτά παρασχεθήκαν από τις δικαστικές αρχές έκδοσης ή προήλθαν αντίστοιχα από κάποια από τις κεντρικές αρχές του κράτους μέλους έκδοσης, οι οποίες δραστηριοποιήθηκαν μετά από αίτημα των δικαστικών αρχών έκδοσης για την παροχή συνδρομής;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών — Δηλώσεις τις οποίες έκαναν ορισμένα κράτη μέλη με την ευκαιρία της έκδοσης της απόφασης-πλαίσιου (ΕΕ L 190, σ. 1).
Απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για την τροποποίηση των αποφάσεων-πλαisiών 2002/584/ΔΕΥ, 2005/214/ΔΕΥ, 2006/783/ΔΕΥ, 2008/909/ΔΕΥ και 2008/947/ΔΕΥ και την κατοχύρωση, δια του τρόπου αυτού, των δικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και την προώθηση της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερόμενου προσώπου στη δίκη (ΕΕ L 81, σ. 24).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 28 Μαρτίου 2018 — VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. κατά Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Υπόθεση C-222/18)

(2018/C 221/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Καθού: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 3, στοιχείο ια', και 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, περί εφαρμογής των δικαιωμάτων των ασθενών στο πλαίσιο της διασυνοριακής υγειονομικής περίθαλψης ⁽¹⁾, την έννοια ότι είναι αντίθετη στην αμοιβαία αναγνώριση των συνταγών και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και, συνεπώς, ασύμβατη με αυτές, εθνική νομοθεσία η οποία διακρίνει μεταξύ δύο κατηγοριών συνταγών και επιτρέπει σε ιατρό ασκούντα τη δραστηριότητά του στον τομέα της υγείας σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος αυτό να χορηγεί φάρμακα για μία μόνο από τις κατηγορίες αυτές;

⁽¹⁾ ΕΕ L 88, σ. 45.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Oberlandesgericht Oldenburg** (Γερμανία) στις **3 Απριλίου 2018** — Διαδικασία για την επιβολή προστίμου εις βάρος του ΝΚ

(Υπόθεση C-231/18)

(2018/C 221/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Oldenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΝΚ

Έτερος διάδικος: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί ένας χονδρέμπορος ζώων, ο οποίος αποκτά ζώοντα ζώα από κτηνοτρόφο και τα μεταφέρει με σκοπό να τα μεταπωλήσει σε σφαγείο σε απόσταση μέχρι 100 χιλιομέτρων, να επικαλεστεί την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο ιστ', του κανονισμού (ΕΚ) 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών ⁽¹⁾ —«οχήματα που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά ζώωντων ζώων από αγροκτήματα σε τοπικές αγορές και αντιστρόφως ή από αγορές προς τοπικά σφαγεία σε ακτίνα έως 100 χιλιομέτρων»—, για τον λόγο ότι η απόκτηση των ζώων από τον κτηνοτρόφο συνιστά «αγορά» κατά την έννοια της διάταξης αυτής, ή μήπως πρέπει η ίδια επιχείρηση εμπορίας ζώων να θεωρηθεί «αγορά»;

Εφόσον δεν πρόκειται για «αγορά» κατά την έννοια της διάταξης αυτής:

2) Μπορεί ο χονδρέμπορος ζώων, ο οποίος αποκτά ζώοντα ζώα από κτηνοτρόφο και τα μεταφέρει με σκοπό να τα μεταπωλήσει σε σφαγείο σε απόσταση μέχρι 100 χιλιομέτρων, να επικαλεστεί την εξαίρεση αυτή κατά αναλογική εφαρμογή της προαναφερθείσας ρύθμισης;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 και (ΕΚ) αριθ. 2135/98 του Συμβουλίου καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 του Συμβουλίου (ΕΕ 2006, L 102, σ. 1).